

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 12 grudnia 2013r.

po rozpoznaniu

w sprawie **M. R.-R.**

skazanego za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i innych

wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 13 września 2005 r., M. R. – R. został skazany na podstawie art. 294 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. warunkowo zawieszono na 7 lat próby. W orzeczeniu tym na podstawie art. 72 § 2 k.k. nałożono także na skazanego obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz C. Sp. z o.o. 200.000 zł w okresie próby.

Orzeczenie to zostało zaskarżone kasacją Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego w części nakładającej na niego obowiązek naprawienia szkody. Skarżący zarzucił wyrokowi rażące i mogące mieć wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1

k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez Sąd sprzecznego w wymogami prawa wniosku prokuratora i wydaniu wyroku zgodnego z tym wnioskiem w zakresie proponowanego obowiązku naprawienia szkody w sytuacji, gdy o roszczeniu wynikającym z popełnionego przez skazanego przestępstwa prawomocnie orzekł już wcześniej Sąd Okręgowy w Ł. w postępowaniu o sygnaturze X GNc .../01, prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 23 maja 2001 r., w konsekwencji czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa procesowego – art. 415 § 5 k.p.k.. W następstwie tego zarzutu Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej zobowiązania skazanego do naprawienia szkody i o wstrzymanie wykonania prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 6 listopada 2012 r., w przedmiocie zarządzenia wykonania kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej skarżonym wyrokiem.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie skarżący jednak nie wykazał. Wprawdzie ranga zarzuconego w kasacji uchybienia jest poważna, lecz jego zaistnienie nie jest na tyle oczywiste (np. wysokość roszczenia wynikająca z pozwu w sprawie X GNc .../01 wynosiła 311.983,14 zł, natomiast wartość szkody wyrządzonej przepisany skazanemu czynem określona została na kwotę 974.410, 51 zł, zaś obowiązek wynikający z art. 72 § 2 k.k. wiązał się z naprawieniem jedynie części szkody), by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku.

Konkludując stwierdzić należy, że nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.

